

סגנון המווחד של מרכז הרב קוק

שאלת: למה מרכז הרב קוק כתב בסגנון משונה ולא רגילה?

תשובות: מרכז הרב קוק כותב סטורי תורה וסתורי תורה צרייכים לבושים. הלבושים הם הסוגן הרשמי.

יש כאן שהלבושים שלהם הם משלימים, כמו הארכיד'ל, שהמשיל דברים אלוקיים במשלים אונשיים. המשלים של הארץ'ל מצוי בחזי בעל שם טוב והוא אמר שיש להם ערך עצום ושאפשר למדוד מהם הרבה.

אח"כ באו תלמידיו ועסקו רק במשלים ובכלל לא בנמשל. אמר הגאון מילנא: "זה רק משלן אמנים מושלמים, כמו פרקלית ובשר השרירים, אך אין צורך להגדיהם". מאז יש ויכולות בין תלמידי הגרא"א לתלמידי הצעש"ט על שימוש במשלים.

מרכז הרב קוק לא משתמש במשלים אלא בסגנון שיריו; סגנון שיריו הוא סגנון שמחבר אל השכל, אל הרגש ואל האמונה, הוא סגנון שמרום את האדם. היי הרבה שכתו שירים, אבל מרכז הרב הוא כמעט היחיד שכותב דברי אמונה בסגנון שיריו.

יש מחלוקת אצל החוקרים בחכמת האוניברסיטה למה מרכז הרב קוק כתב בסגנון שיריו:

שיטת א' - כאמור, זאת הדרך שהוא מצא להסביר דברים עמוקים.

שיטת ב' - זה היה הסגנון שלו. כיוון שכך, כשהוא כתוב בעניני אמונה הוא כתוב בסגנון זהה. שהרבה קוק רצה הוא כתוב בצורה ברורה ומובנת. שווית' משפט כהן' ושערת כהן' אינם כתובים בסגנון שיריו. אגרותיו אין כתובות בסגנון שיריו. תלי' מה הנושא.

הרב קוק כתב באחת מאגרותיו: "אם איןכם מסדרים תרומות ומעשרות ביקב, אני משלם את ההשגה ולא תוכלו למכוור", זה כתוב בצורה מאוד ברורה.

יש אגרות שהרבה קוק שלח לאילעזר בן יהודה. אמנים היו לו המון דוצאות, אך בעניני תורה הוא היה כופר. באגרות אלו, שלא כדרכו בקודות, מרכז הרב קוק לא כתב "שלום" ולא חתם "התקון". בין יהודה אמר שאם בדף שהערבים עושים להם פוגרומים, כי התורה גדיינית, שהרי כתוב בה: "לא יבוא מזבאי ומטעני בקהל ד". אמר מרכז הרב קוק: "אמנתם רגילים לשמעו טויות, אבל שיטויות אלה עוברות כל גבול. لكن אליעזר בן יהודה - סתום פיר!". גם זה לא סגנון שיריו.

פעמיים מקירה שתלמיד חכם ניסה לארגן מנין, בסמוך אליו עשיר אחד גם ניסה לארגן מנין ואך אחד מהם לא הצליח. העשיר שם לבי שהח' ח' מארכן מנין וצעק עליין. ונש אלוי מרכז הרב קוק וסוטר לו. לאחר זמן העשיר הזהה שטעה וההרב ذקץ בתגובהו. אמר מרכז הרב קוק לרבענו הרב צבי יהודה: "לא טרתי לו בഗל הרגש. שקלתי שבמצבע כזה, על פי תפకידי, אני חייב לסתור לו" (ע' טל הראי'ה עמל' קנה-קננה. מלałיכם בכבי' אדים עמי' 68-70).

אם כן, הרבה לא תמיד התבטה בסגנון שיריו. זה ملي במאה מדויק, דברים פשוטים כמו מאמראים בעיתון הרב כתוב בסגנון פשוט.

5

נשאלת השאלה: אם כך, למה יש כתבים שונים מרכז הרב קוק כתוב בסגנון עמוק ומוסבך? אלא זה לא שמן מרכז הרב קוק עמוק ומוסבך, זה הנושא עמוק ומוסבך.

תלמידי מרכז הרב קוק שהיו בגרמניה, הרב צ'ידל והרב בונימן מנסה לנוין, היו מפרטים את דבריו עבר הפסנתרים. הם היו מבקשים מהרב לעורר את כתבי מיכוון שהוא קשה להבין אותם. מרכז הרב היה שורק נסחף היה אומר להם שאים יודע לכתוב ברור, אך הוא לא מכאן בימי שוכתב ברור, כי אדם כזה רוצה שהיה כל כך בחרור עד שעוזר מאבד את השמקה. כמו שודיעור הוא שטוי לועמת המחשבה. אין מה לעשות, דברים עמוקים ומוסבכים.

10

ספר הגרא"א שליט"א:

יש אנשים החושבים שבגלל שהם לומדים בשיטת 'מרכז הרב' ובמהיה הם חיברים לדבר מעורפל. המאמר הראשון שכתבתי היה על שמייטה. הבאתי לרבות הרב צבי יהודה, והוא תיקן לי כמה משפטיים: כתבתבי: "המצווה שכלך חשוב להשםת האומה". ובם מחק "המצווה שכלך חשוב", כי במלמות חשובות, וגם מחק "למשמעות" והשאר "לאומה". החשבתי שבגלל שאם במרם הרב אף חיבר לבתוב "למשמעות".

15

מרכז הרב קוק ידע לדבר פשוט, ידע לדבר הלכתי וכו'. כשהיא מדבר עם פדר' היה מדובר 'פדר'ו'. כשיהי כותב מכתב לרבניים ספורים היה כותב בכתב ספור'.

20

דברים פשוטים אין חובה לומר בסגנון של מרכז הרב קוק. לעומת זאת, דברים מורכבים אסור לומר בצורה פשוטה.

כיוון שה讚ושאים ב'אורה' או'רות הקודש' מוסבכים, הם כתובים בשפה שירית. למחרת שגם בספר 'אורות הקודש' יש לעיתים פסקאות פשוטות.

25

עד ספר הגרא"א שליט"א:

כשהתחלתי ללמד 'אורות הקודש' שאלתי את רבינו הרב צבי יהודה איך מלמדים, והוא אמר לי: "הday לך שלא כל הפסוקאות אותן דבר, יש פסקאות השוואת כל נפש ושם פסקאות עטוקות". כלומר, לא לשוחות הכל מוסבך, וגם לא להפוך, לא לעשות את העטוק שטוי.

30

40

הרב צבי יהודה: "לא טרתי לו בഗל הרגש. שקלתי שבמצבע כזה, על פי תפקידי, אני חייב לסתור לו" (ע' טל הראי'ה עמל' קנה-קננה. מלאליכם בכבי' אדים עמי' 68-70).